

ת"פ (ראשון לציון) 74108-05-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ראשון-לציון) 74108-05-23 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 74108-05-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בראשון-לציון

[14.01.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב אישום שתוקן בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים, בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם יחד עם הוריו בדירה בראשון לציון. באותו זמן היה אביו של הנאשם בן 71 ואמו בת 70.

ביום 23.5.2023 בשעה 17:22 או בסמוך לכך, חזרו הורי הנאשם לבית לאחר יום עבודה. באותן הנסיבות, היה הנאשם שרוי בגילופין והחל לצעוק ולאיים על אביו כי יפגע בו. בתגובה לכך, הלכו הוריו של הנאשם לחדרם על מנת לנתק מגע מהנאשם, אך הנאשם הלך אחריהם, נכנס לחדרם, ניגש לאביו ושלח לעברו שתי מכות אגרוף.

או אז, במטרה להגן על עצמו, תפס האב את הנאשם בגופו, השניים נפלו על הרצפה וראשו של האב פגע ברצפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבל אביו בראשו ונגרמה לו חבלה בדמות המטומה באספקט פרונטלי משמאל ובצלעות בצד שמאל של גופו נגרמו סימנים כחולים.

ההסדר הדיוני והתנהלות ההליך המשפטי

ביום 19.7.2023 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, והנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. לא היו הסכמות עונשיות בין הצדדים.

ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם נמצא בגמילה במרכז "ויקטוריה", וביקש, בהסכמת המאשימה, לדחות את מועד הדיון לטיעונים לעונש לאחר פגרת הקיץ של בתי המשפט, תוך שהבהיר כי אינו מבקש לשלוח את הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו. בית המשפט נענה לבקשת הנאשם ודחה את הדיון לחודש אוקטובר 2023.

בהמשך, בשל פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", נדחתה שמיעת הטיעונים לעונש לחודש ינואר 2024. ביום 19.11.2023 הגיש ב"כ הנאשם בקשה להפנות את הנאשם לשירות המבחן על מנת שיערוך תסקיר בעניינו, מאחר שהנאשם סיים את הטיפול במרכז הגמילה, והוא סבור שהתערבות שירות המבחן עשויה לעזור לו. לבקשת הנאשם ובהסכמת המאשימה, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

בחודש ינואר 2024 הגיש שירות המבחן בקשה לדחיית המועד להגשת תסקיר, בשל רשימות המתנה וצורך במענה לבקשות קודמות ודחופות, וכן נוכח המצב הביטחוני והתגייסות קציני מבחן. לבקשת שירות המבחן, דחה בית המשפט את מועד הגשת התסקיר לחודש אפריל 2024.

תסקיר מיום 8.4.2024 - לפי התסקיר, הנאשם בן 31, רווק, המתגורר בגפו ועובד במינימרקט. הנאשם מסר לשירות המבחן כי עבר בילדותו אירועים שונים, שלא יפורטו בגזר הדין מטעמי צנעת הפרט, שגרמו לו לחרדות וטראומה, והקשו עליו לתפקד במסגרות החינוכיות השונות.

הנאשם הוא בן יחיד להוריו ולו אח למחצה מנישואיו הראשונים של אביו, עמו אין למשפחתו קשר. הנאשם נולד בטג'יקיסטאן ועלה ארצה עם הוריו כשהיה בן 10. הנאשם תיאר כי הוא ומשפחתו התמודדו עם קשיי קליטה משמעותיים וקשיים כלכליים. הנאשם מסר כי על רקע קשייו המשפחתיים בגיל 15 נהג לברוח מבית הספר ולשהות עם בני נוער שחוו קשיים דומים לשלו ושל משפחתו ולצרוך יחד איתם אלכוהול. הישגיו הלימודיים של הנאשם היו נמוכים והוא נשר מבית הספר לאחר 11 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות חלקית. הנאשם גויס לשירות צבאי, במהלכו השתמש באלכוהול וסמים מסוג קנאביס, ולאחר זמן קצר קיבל פטור משירות על רקע מצבו הנפשי.

לאורך השנים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות שונות לתקופות קצרות. בגיל 24 רכש הנאשם תעודה מקצועית כבודק תוכנה, אך המשיך לגלות קשיים בתחום התעסוקה. בשל פטירת סבו ומצבה הרגשי של סבתו, עבר הנאשם להתגורר עמה וטיפול בה במשך 4 שנים תמורת תמיכתה הכלכלית, ובמקביל עבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם מסר כי הוא סובל מקשיים גופניים וכאבים שונים, שעד כה לא נמצא המקור להם, ונוטל קנאביס רפואי ברישיון. הנאשם מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור 19% ואינו זכאי לקצבת נכות, ומספר בקשות שהגיש לקבלת קצבה נדחו, אך לאחרונה אושרה לו נכות רפואית זמנית בשיעור 46%.

הנאשם התקשה להרחיב דבריו באשר לאופי יחסיו עם הוריו לאורך השנים. מהמידע שמצוי בידי שירות המבחן עלתה מורכבות ביחסים בין הנאשם להוריו בעבר ותלות שלו בהם.

הנאשם מסר כי כשנה טרם ביצוע העבירות צרך אלכוהול באופן מוגבר והתמכר לאלכוהול. הנאשם מסר לשירות המבחן מידע חלקי אודות השימוש שלו בחומרים פסיכואקטיביים שונים כמפורט בתסקיר. הנאשם מסר עוד כי מסיבות בריאותיות לא יוכל למסור בדיקות שתן, ולכן אין בידי שירות המבחן אינדיקציה לשימוש שעושה הנאשם בחומרים מלבד דיווחיו העצמיים.

באשר לאירוע נושא כתב האישום, הנאשם מסר כי בתקופה שקדמה לו, הוא התקשה לגלות יציבות בתעסוקה והתמודד עם קשיים כלכליים משמעותיים עקב כך, התקשה לכלכל את עצמו ולקנות קנאביס ברישיון. על רקע האמור, החל הנאשם לצרוך אלכוהול באופן מוגבר והתמכרותי כדרך להתמודדות עם קשייו הכלכליים, הרגשיים והנפשיים. בשל התדרדרות במצבו של הנאשם, יחסיו עם הוריו הפכו מתוחים, ובאותה תקופה אף אושפז להסתכלות ושחרר לאחר מספר שעות כשנשללה מסוכנות במצבו. הוריו של הנאשם דרשו כי ישתלב במסגרת לגמילה מאלכוהול, הוא סירב וניסה להפסיק את השימוש בכוחות עצמו ללא הצלחה. לדברי הנאשם, ביום האירוע נושא כתב האישום הוא ערך ניסיון נוסף להפסיק צריכת אלכוהול באמצעות כדורי הרגעה. הנאשם התקשה להתייחס לפרטי האירוע, כשלבדבריו היה תחת השפעת אלכוהול וכדורי הרגעה ואינו זוכר את מה שאירע.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וצער על הפגיעה בהוריו ובאביו בפרט. הנאשם תיאר את התנהגותו באירוע כחריגה, הביע אכזבה ובושה נוכח התנהלותו, מסר כי התנצל בפניו הוריו ומדבריו עלה כי הוא מכיר במחירים ששילמה משפחתו בעקבות התנהלותו השולית ומעורבותו הפלילית.

שירות המבחן שוחח עם אביו של הנאשם, שהיה ממוקד בהצגת חלקיו החיוביים של הנאשם ושל משפחתם, התקשה להתייחס לקשייו של הנאשם לאורך השנים, השימוש באלכוהול ומורכבות הדינמיקה ביחסים המשפחתיים, צמצם התייחסותו בנוגע להתנהגותו האלימה של הנאשם כלפיו ובנוגע לבעייתיות המתמשכת במצבו ובתפקודו של הנאשם לאורך השנים.

במסגרת הליך המעצר, נערכה לנאשם חוות דעת פסיכיאטרית בתנאי אשפוז במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב. מדו"ח סיכום האשפוז עלה כי הנאשם צרך מנעוריו צריכת יתר של אלכוהול באופן ממושך ומסיבי, עשה שימוש לרעה בקנאביס ובתרופות מרשם מגוונות, בעיקר אופייטים, אותם נטל על דעת עצמו ובכמויות גדולות. לדעת גורמי הטיפול, השימוש בחומרים פגע לאורך השנים במוטיבציה ובתפקוד של הנאשם במגוון תחומי חיים. הנאשם פנה לראשונה לפסיכיאטר פרטי בגיל 28 עם תלונות על חרדה ודיכאון, נעשו ניסיונות טיפוליים בתרופות נוגדות חרדה ודיכאון שלא צלחו, עקב כך שהנאשם הפסיק ליטול את הטיפול התרופתי תוך זמן קצר. בעת שהנאשם היה בן 33, במהלך אשפוז, התרשמו גורמי הטיפול כי לנאשם קווי אישיות מורכבים, המקשים עליו לקחת אחריות למעשיו, כשבלטה נטייתו להשליך את האחריות לקשייו על גורמים ואנשים חיצוניים, בעיקר הוריו. מתיאורי הנאשם עלתה התרשמות מאלמנטים סימביוטיים במערכת היחסים של הנאשם עם הוריו ותלות כלכלית שלו בהם, דבר שעורר בו תסכול מתמשך.

למרות שהנאשם מסר לשירות המבחן כי אובחן כסובל מדיכאון, חרדה ופוסט טראומה, לאורך האשפוז לא הייתה עדות לסימפטומים פסיכיאטריים, סימפטומים של הפרעה אפקטיבית מג'ורית וסימפטומים של פוסט טראומה, והנאשם לא הביע צורך או הסכמה ליטול טיפול תרופתי.

במסגרת הליך המעצר שהתנהל בתיק זה, הנאשם נעצר, ולאחר כשבועיים, ביום 6.7.2023, שוחרר לחלופת מעצר באשפוזית לגמילה מסמים "ויקטוריה", שם שהה עד 25.10.2023. דווח כי השתתף בשיחות טיפוליות, במפגשים של מכורים אנונימיים ושיתף פעולה עם הצוות המטפל.

ביום 20.11.2023 השתלב הנאשם בהוסטל פרטי מטעם עמותת "מעל הסם", ודווח כי עמד בדרישות המסגרת, מסר בדיקות שתן והשתתף בשיחות פרטניות. ביום 5.3.2024 עבר הנאשם להתגורר בדירה באופן עצמאי. לאור הנכונות שהביע הנאשם, הפנה אותו שירות המבחן לקבלת טיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, אך הנאשם לא פנה ליחידה, אלא למטפל פרטי עמו יש לו היכרות קודמת. המטפל הפרטי מסר לשירות המבחן כי הנאשם מוכר לו משנת 2017 לאחר שפנה אליו לטיפול עקב התמכרות שפיתח לתרופות פסיכיאטריות, טיפול שהסתיים עת הנאשם קיבל רישיון לקנאביס רפואי. ביום 4.2.2024 פנה הנאשם שוב למטפל והגיע למפגשים באופן סדיר. שירות המבחן התרשם כי החוויות הטראומטיות שעבר הנאשם בילדותו השפיעו על מצבו הרגשי-נפשי ועל יכולותיו התפקודיות וכי הוריו התקשו לתת מענה לצרכיו הרגשיים עקב היותם ממוקדים בתפקודם ההישרדותי. על רקע המתואר, העריך שירות המבחן כי הנאשם התקשה לגלות יציבות במסגרות החינוך והתעסוקה וביחסים בינאישיים. הנאשם עשה שימוש לרעה באלכוהול, קנאביס ותרופות מרשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות כשברקע התדרדרות במצבו הנפשי והחרפה של התמכרותו, ובעת האירוע היה בהשפעת אלכוהול וכדורי הרגעה בכמות גדולה, שהיו גורמים מסירי עכבות עבורו והקשו עליו להפעיל שיקול דעת ולווסת את תגובותיו. שירות המבחן העריך עוד כי המעורבות בפלילים היוותה גורם מציב גבול עבור הנאשם, שמאז השתלב במסגרת גמילה מסמים ובהמשך בהוסטל פרטי. במהלך האבחון עלו פערים משמעותיים בין דיווחי הנאשם לבין דיווחיהם של אנשי הטיפול השונים, ונראה כי הנאשם נוטה לטשטש התמכרותו לתרופות מרשם ולקנאביס רפואי. להערכת שירות המבחן, במסגרת הליך המעצר הצליח הנאשם לגייס את כוחותיו כאשר השתלב בגמילה ואחר מכן בהוסטל פרטי, אך עם התמשכות ההליך המשפטי, חלה התרופפות מסוימת במצבו של הנאשם, כאשר עם סיום ההוסטל ולאחר תקופה ממושכת בה נמנע משימוש בקנאביס, הוא חזר ליטול קנאביס רפואי. מאחר שהנאשם לא מסר בדיקות לאיתור שרידי סם בשירות המבחן, אין לשירות המבחן אינדיקציה בדבר מצבו מבחינת שימוש בחומרים. הנאשם התנהל באופן פאסיבי מול שירות המבחן, לא יזם קשר לאורך תקופת האבחון ובבירור עמו מסר כי הוא ממוקד בעבודתו ותפקודו היומיומי. שירות המבחן סקר בתסקירו את גורמי הסיכון לביצוע עבירות בעתיד ואת סיכויי השיקום של הנאשם, והעריך כי קיים סיכון בינוני למעורבות הנאשם בהתנהגות אלימה בעתיד וכי מידת החומרה של תוצאות האלימות צפויה להיות בינונית. שירות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית במצבו של הנאשם, אך ציין כי הנאשם בחר דרכי סיוע שאינם מאפשרים לשירות המבחן פיקוח, כפי שבא לידי ביטוי בקשייו למסור בדיקות שתן בשירות המבחן ובבחירתו להשתלב בטיפול פרטי, שעל תוכנו אין לשירות המבחן פיקוח וכן משך השתתפותו בטיפול תלוי ביכולת המימון של הוריו. על כן, שירות המבחן סבר כי לא בשלו התנאים להמשך מעורבותו בעיתוי הנוכחי בחייו של הנאשם, ולא היה בידי שירות המבחן להמליץ על ענישה שיקומית בדמות צו מבחן. עם זאת, מאחר שזוהי מעורבותו הראשונה של הנאשם עם החוק, מאחר שאביו אינו מבטא חשש מפניו ומבטא נכונות להמשיך ולתמוך בו, כששירות המבחן מעריך כי קיימת תלות הדדית כרונית ביחסים המשפחתיים, אשר משמרת את הבעייתיות במצבו של הנאשם, הומלץ על הטלת ענישה שתביא בחשבון את קשייו הנפשיים והתפקודיים של הנאשם.

בדין שהתקיים ביום 10.4.2024, לבקשת ב"כ המאשימה ולאור עמדתה העונשית, באין התנגדות מצד הנאשם ובטרם הטיעונים לעונש, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בשב"ס (להלן: "הממונה") בדבר התאמת הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות השירות.

ביום 3.7.2024 מסר הממונה כי הנאשם התייצב לראיון התאמה והשמה, אך לא המציא מסמכים רפואיים חתומים על ידי רופא המשפחה ועל כן לא ניתן להגיש חוות דעת בעניינו.

ביום 14.7.2024 הגיש ב"כ הנאשם בקשה בהסכמת המאשימה לדחיית מועד הדיון, וטען כי הנאשם לא המציא את האישורים הרפואיים מאחר שרופא המשפחה סירב לחתום עליהם, אולם לאחר שפנה להנהלת קופת החולים הוסדר העניין.

לאור בקשת הנאשם, בית המשפט דחה את הדיון והממונה התבקש לזמן שוב את הנאשם לראיון. בחודש ספטמבר 2024 הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הוזמן לראיון אצל הממונה, ועל כן, ביקש להורות לממונה לזמנו בהקדם.

ביום 20.11.2024 ביקש הממונה דחייה בהגשת חוות דעתו לאור העומס הרב המוטל עליו, וביום 21.12.2024 הגיש הממונה את חוות דעתו לתיק בית המשפט. בדין שהתקיים ביום 24.12.2024 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. הראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה פירטה את נסיבות כתב האישום ואת הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם. ב"כ המאשימה עמדה על האמור בתסקיר המפורט שהוגש בעניינו של הנאשם, וטענה כי מאז שהנאשם עזב את ההוסטל חלה התדרדרות במצבו, שכן אינו מוכן למסור בדיקות שתן, חרף העובדה שהוא מסר בדיקות בהוסטל, וכי לא היה מוכן לקבל טיפול בהתאם להמלצת שירות המבחן, אלא פנה למטפל פרטי. ב"כ המאשימה ציינה את התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון בינונית למעורבות בהתנהלות אלימה מצד הנאשם בעתיד וכן כי מידת החומרה של תוצאות האלימות צפויה להיות בינונית, את הפערים בדיווח של הנאשם והתנהלותו הפאסיבית מול שירות המבחן.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, הפנתה לפסיקה מטעמה, ועתרה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה לדברי אביו של הנאשם ולמכתב שהגישו הוריו של הנאשם לתיק. ב"כ הנאשם טען כי לנאשם בעיות רפואיות ונפשיות עוד מגיל צעיר ובשל כך הוא מתקשה למסור בדיקות שתן, לא התגייס לצבא ומתקשה לעבוד באופן סדיר. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם קיבל אחוזי נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי ורישיון לנטילת קנאביס. ב"כ הנאשם ציין כי בתחילת ההליך המשפטי הנאשם נעצר לראשונה בחייו, ובמשך המעצר היה בהסתכלות פסיכיאטרית. ב"כ הנאשם טען כי הליך המעצר היה אירוע מטלטל ודרמטי עבור הנאשם, ולאחר המעצר שהה במשך 4 חודשים במרכז גמילה "ויקטוריה", שם עבר הליך גמילה מוצלח מתרופות מרשם, ולאחר מכן שהה תקופה נוספת בהוסטל, והיה בטיפול מטפל פרטי, והכל במימון הוריו.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מאז ועד היום הנאשם לא חזר להתגורר בבית הוריו, והם ממשיכים לממן עבורו דירה בשכירות, וזאת בשל צו ההרחקה שהוצא בהליך המעצר, והציע כי במסגרת גזר הדין יוארך צו ההרחקה לשם הפחתת הסיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד.

ב"כ הנאשם הפנה לעדות המטפל הפרטי, שטיפל בנאשם עד לאחרונה. עוד ציין ב"כ הנאשם כי הוריו של הנאשם הם שהזעיקו את המשטרה ולא יהססו לעשות זאת שוב אם הנאשם ישוב על מעשיו, אך הם מבקשים להקל בעונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי לאור אישיותו המורכבת של הנאשם יש חשש כי לא יעמוד בתנאי עבודות השירות, ולאור העובדה שהוא עומד לדין לראשונה בחייו, ביקש שלא להטיל עליו עונש זה אלא להסתפק בעונש מינימלי, ולכל היותר להטיל עליו לבצע עבודות לתועלת הציבור.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש התחשבות במצבו. הנאשם טען כי הוא מטפל בבעיותיו הרפואיות, וכי הטיפול בקנאביס מסייע לו והוא נמנע משימוש בתרופות ובאלכוהול.

דיון והכרעה

הנאשם נותן את הדין בגין עבירות אלימות שעבר כלפיו אביו, בבית בו התגורר הנאשם יחד עם הוריו. הנאשם פעל באלימות פיזית ומילולית כלפי אביו - איים עליו בפגיעה שלא כדין בו, תקף אותו וגרם לו לחבלה.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהוא עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת האיומים הם שמירה על שלוות נפשו, בטחונו האישי, כבודו וחירות פעולתו של הפרט, כדברי בית המשפט העליון ב- רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96 (2006): "האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת תקיפה הגורמת חבלה הם פגיעה בכבוד האדם ושמירה על שלמות הגוף. כך נקבע על ידי בית המשפט העליון, ראו לדוגמה ב- רע"פ 7220/19 גורי נ' מדינת ישראל (6.2.2020) - "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

כאשר איים הנאשם על אביו ותקף אותו, הוא גם הפר את המצווה המקודשת של "כבד את אביך ואת אמך" ואת ערך ההגנה על התא המשפחתי.

הנאשם פגע בערכים החברתיים המוגנים באופן ממשי ומשמעותי, מאחר שקורבנו הוא אביו מולידו והאירוע אירע בד' אמות בית המשפחה, מקום בו האב אמור לחוש מוגן ובטוח.

מנסיבות ביצוע העבירות עולה כי הנאשם שהה בבית כשהוא בגילופין, בעת שהוריו שבו מיום עמלם, והחל לצעוק ולאיים על האב, ללא כל התגרות מצד אביו. הוריו של הנאשם ניסו להימנע מלהגיב למעשיו של הנאשם והלכו לחדרם כדי לנתק ממנו מגע.

הנאשם לא פסק ממעשיו, הלך אחרי הוריו לחדרם, נכנס לחדרם והיכה את אביו בשתי מכות אגרוף. האב אחז בנאשם כדי להגן על עצמו והשניים נפלו ארצה.

כעולה מעובדות כתב האישום וההשתלשלות המתוארת בו, הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות. עוד עולה כי אין מדובר בהתנהגות שקדם לה תכנון מצד הנאשם, אלא בהתפרצות אלימה, על רקע השימוש המופרז שעשה הנאשם באלכוהול ובכדורי הרגעה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם חששו הוריו של הנאשם שהם אנשים קשישים מפניו, חשש אותו ניתן ללמוד מכך שהזעיקו את המשטרה. כן נגרמו לאביו של הנאשם עוגמת נפש וחבלות גופניות בדמות המטומה באספקט פרונטלי וסימנים כחולים בצלעות. עם זאת, אין אינדיקציה כי אביו של הנאשם נדרש לקבלת טיפול רפואי.

מתסקיר שירות המבחן עלתה תמונת יחסים מורכבת בין הנאשם להוריו.

עיינתי בהחלטה אליה הפנתה באת כוח המאשימה בתמיכה לעתירתה העונשית - רע"פ 7734/12 מגידוב נ' מדינת ישראל (28.10.2012), אך התקשיתי ללמוד ממנה על הענישה ההולמת, הן מאחר שהנאשם שם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה שלא בוצעה כלפי בן משפחה, אלא כלפי שני מתלוננים, וכן בשים לב לכך שבאותו מקרה התקיפה ארעה במספר שלבים ותוך שימוש בבקבוק ובחפץ אחר, דהיינו בנסיבות שונות מאשר בענייננו.

בא כוח הנאשם מצדו לא הציג כל פסיקה התומכת בעתירתו לעונש.

לפיכך, עיינתי בפסיקה שניתנה בתיקי אלימות ואיומים ברף דומה, ובחינת הענישהמעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים שעמדו לדין. הענישה הנוהגת נעה בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל, כאשר מטבע הדברים כל מקרה שונה ממשנהו בנסיבותיו ובנסיבות אישיות של העבריים שעמד לדין - ראו לדוגמה: רע"פ 10017/17 מתן נ' מדינת ישראל (23.01.2018); עפ"ג (מח'ב"ש) 36637-07-14 ברהנו נ' מדינת ישראל (24.9.2024); ת"פ (שלום-רמ') 43356-05-21 מדינת ישראל נ' יהודה (15.11.2022); ת"פ (שלום-פ"ת) 8561-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני (6.3.2024) וכן ת"פ (שלום-חד') 28238-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני (8.2.2023).

לאור עקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

לא נטען על ידי מי מהצדדים ולא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרה מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולה מטעמי שיקום. לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כדלקמן:

הנאשם בן 31, רווק, בן יחיד להוריו, שעלו יחד איתו מטג'יקסטאן.

במסגרת שיקולי בקביעת עונשו של הנאשם, התחשבתי ברקע האישי והמשפחתי של הנאשם שפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ולא אחזור על האמור בו.

יש להתחשב לקולה בכך הנאשם נעדר כל עבר פלילי, הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר, ואף אביו מחל לו על מעשיו וביקש מבית המשפט להקל בעונשו. אביו של הנאשם טען לפני בית המשפט כי האירוע אירע מאחר שהנאשם היה בדיכאון ובמצב של שכרות, כי הנאשם למד את הלך ומעוניין לשנות את מהלך חייו לטובה והדגיש את החלקים החיוביים בנאשם.

כן יש להתחשב לקולה באמור במסמכים הרפואיים שהגיש הנאשם לפיהם הוא לוקה בהפרעת קשב וריכוז, פוביה חברתית, בעיות במערכת העיכול ובדרכי השתן, פוסט טראומה וחרדה. עם זאת, לפי חוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה בהליך המעצר, הנאשם אינו לוקה במחלת נפש.

יש להתחשב לקולה בכך שהנאשם שהה במעצר כחודש וחצי, בהמשך שהה כארבעה חודשים במרכז גמילה פרטי "ויקטוריה" של עמותת מעל הסם. לפי מכתב עו"ס מרכז הגמילה, הנאשם השתתף בשיחות פרטניות וקבוצתיות, מפגשים של מכורים אנונימיים, שיתף פעולה עם הצוות המטפל וביצע את כל אשר הוטל עליו.

לאחר מכן, שהה הנאשם כשלושה וחצי חודשים בהוסטל "גשר לאור", גם הוא של עמותת מעל הסם. לפי מכתב מנהל ההוסטל מיום 12.3.2024, הנאשם עבר בהוסטל תהליך חיובי, עמד בדרישות המסגרת, שיתף פעולה בשיחות פרטניות וקבוצתיות, מסר בדיקות שתן ללא שרידי סם והביע נכונות להשתקם.

לאחר שהנאשם עזב את ההוסטל, הוא עבר להתגורר בדירה שכורה, בה הוא מתגורר גם עתה, בתנאי מעצר בית לילי והרחקה מאביו, תנאים אולם לא הפר.

הנאשם היה בטיפול באופן פרטי של הקרימינולוג שמואל ודנה, שמסר כי הוא מכיר את הנאשם משנת 2017, עת פנה אליו כדי להיגמל מתרופות מרשם ולקבל רישיון לקנאביס רפואי. לאחר האירוע נושא כתב האישום פנה אליו הנאשם שוב, והיה אצלו בטיפול בהיקף של 80 שעות טיפוליות. הקרימינולוג מסר כי הוא מעריך שהאלימות שהפגין הנאשם בעת האירוע נושא כתב האישום נבעה מכך שהשתמש באלכוהול וכן מסר כי לאור ההיסטוריה התעסוקתית של הנאשם הוא חושש שהנאשם לא יוכל לעמוד בדרישות של ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

עם זאת, שקלתי את העובדה כי חרף הטיפול שעבר הנאשם, כשמדובר בטיפול שניתן באופן פרטי, ואף ולמרות טיפול זה שירות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני כי הנאשם יבצע בעתיד עבירות אלימות נוספות, וכי מידת החומרה של תוצאות פגיעתן של עבירות אלו צפויה להיות בינונית.

כמו כן, לקחתי בחשבון כי הנאשם לא השכיל לאמץ את המלצת שירות המבחן להשתלב בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, ולמעשה, נכון ליום, הוא לא מקבל כל טיפול הנדרש במצבו. על כן, יש להתחשב בעת גזירת הדין גם בצורך בהרתעה אישית של הנאשם, כמו גם בצורך בהרתעת הרבים.

לאור כל האמור, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו. בנסיבות אלו, אין מנוס אלא להטיל על הנאשם מאסר ולתת לו אפשרות לרצותו בדרך של עבודות שירות.

בשל מצבו הנפשי והרפואי של הנאשם וקשייו להתמיד במקומות עבודה, לא אטיל עליו לרצות את מלוא השעות המתאפשרות לפי חוק העונשין בעת שירצה מאסר בדרך של עבודות שירות. כמו כן, אטיל על הנאשם מאסר צופה פני עתיד שירתיעו מלשוב על מעשיו.

החלטתי להימנע מהטלת קנס ולהסתפק בהטלת התחייבות כספית, מתוך התחשבות במצב הכלכלי של הנאשם וכן בעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שיוטל עליו. כן אמנע מהטלת פיצוי לאור עמדת אביו, קורבן העבירות, שהוא זה שלמעשה מממן את הנאשם, כך שאם יוטל על הנאשם לשלם קנס או פיצוי, כספים אלו עשויים לצאת מכיסם של הוריו.

סוף דבר

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 12.2.2025 בדואר ראשל"צ, רחוב אליהו איתן 20א, ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, 6.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב ביום 12.2.2025 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות ב"יחידת ברקאי" עבודות שירות, שלוחת מרכז, רחוב סלמה 53 תל-אביב (בניין משרד הפנים).

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. התחייבות כספית בסך של ₪ 2,000 להימנע במשך 3 שנים מהיום, מביצוע כל עבירת אלימות, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבות זו בפרוטוקול הדיון.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, במעמד הצדדים.